20è diumenge després de Pentecosta

Preludi musical
Benvinguda i pregària
Himne: *Déu etern, la teva misericòrdia* (233 CG)
Música: Charles H. Purday; Lletra: Noemí Celma
Crida a la lloança: Salm 106, 1-6.19-23
Himne: *Déu, que per sempre s'obri el meu llavi* (11 CG)
Música: F. F. Fleming; Lletra: Antoni Almudèvar
Lectures bíbliques:
Èxode 32, 1-14
Filipencs 4, 1-9
Himne: *Amparo tú del pecador* (203 HC)
Música: Ira D. Sankey; Lletra: Autor desconegut
Proclamació de la Paraula:
Mateu 22, 1-4
Pregària per la il·luminació
Interludi musical
Resposta a la Paraula
Himne: *O, canta ànima meva* (7 CG)
Música: M. Lyon, melodia hebraica; Lletra: Antoni Almudèvar
Vida comunitària:
Ofrenes
(*Interludi musical*)
Anuncis
Himne: *Mon cor joiós, ple d'esperança* (71 CG)
Música: César Malan; Lletra: M. E. Vidal
Benedicció
Postludi

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta
Música: David Melenchón i veus Grup Pizzicato Lectures bíbliques: Judith Pallàs
Diaques: Anna Plantada i Cristina Dalmau
Retransmissió: Oriol Berlanga i Alícia Pallàs Butlletí: Daniel Paül

Església Protestant de Barcelona – Centre
Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona
Correu electrònic: info@esglesiatallers.org – **web:** www.esglesiatallers.org
Compte bancari: Santander: ES10 0049 4700 3523 1697 4367 - Bizum: 11963

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre
Nº 2053 de l'11 d'octubre de 2026

La pertinència a qualsevol preu? Una crítica protestant

En el mercat de la competència pel sentit comú, l'Església no és més que una veu entre d'altres. Esforçar-se per ser pertinent no significa repetir superficialment el que està en l'aire del temps, sinó que demana reconèixer els signes dels temps. Incloent el fet de saber avaluar-se a un mateix amb justesa — una evidència que no és una descoberta nova. Citem Joachim Kunstmann, que constatava fa 30 anys: «L'Església ha perdut el seu monopoli de pertinència. És una opció entre d'altres, i només és pertinent si segueix les regles del joc d'una societat feta d'opcions». Deu anys més tard, afegeix: «L'Església perd la seva pertinència si continua actuant com si la religió fos un fenomen social aïllat».

L'Església continua *perdent* la seva pertinència. I com es mesura això? Evidentment, en la disminució del nombre de membres! Com que el dia del recompte ha arribat, esmentaré algunes observacions del periodista de la *Neue Zürcher Zeitung*, Simon Hehli: «Els membres de les esglésies fugen o moren. Les esglésies es buiden, falten sobretot els joves membres. Les taxes de sortida són una mica més baixes que el 2023, anys marcats pel d'escàndol dels abusos. No obstant això, les Esglésies ja no poden fer altra cosa que gestionar el declivi». Personalment no recomanaria la lectura de l'article als joves estudiants i estudiantes de teologia, si més no sense acompanyament! Perquè és un resum més aviat depriment de la situació. Però no vull fer-ne responsable només el periodista, perquè el mateix diagnòstic i la mateixa previsió es troben també entre els teòlegs.

L'especialista de pedagogia religiosa de Halle, Michael Domsgen, escriu en el mateix to: «Durant molt de temps, el cristianisme va formar un ordre social en el qual el llenguatge cristià, els ritus i les conviccions ètiques es reproduïen de manera unànime. Això canvia avui a gran velocitat i s'acompanya d'una pèrdua d'importància que les Esglésies, com a institucions, senten especialment, però

que va més enllà. Ja no és només la manera de transmetre el cristianisme, sinó el cristianisme mateix el que es veu afectat per la pèrdua de pertinència».

Aquesta autodescripció m'entristeix. Què es vol dir amb la pèrdua del sentit d'allò que és cristià? Es tracta d'una pèrdua de pertinència de l'Evangeli? Kunstmann és més precís: «L'Església ha perdut el seu *monopoli* de pertinència. Ja no pot comptar amb una acceptació adquirida per endavant. No obstant això, continua sent el que és: la comunitat de tots aquells que viuen la comunió amb Crist». O, com va dir Stephan Jütte de l'Església evangèlica reformada de Suïssa: «I fins i tot si ens tornem més petits, la nostra missió continua sent gran: ser Església per a totes les persones en aquesta societat — allà on s'esperen el sentit, la justícia i l'esperança».

Repetim, de manera més precisa, aquesta diferenciació: l'acceptació que el cristianisme s'ha convertit en minoritari allibera la *cristiandat* del dol prolongat per la seva situació majoritària passada, la qual cosa li confereix l'energia per concentrar-se en la comunicació de l'Evangeli de la qual es beneficia. En canvi, la concessió que *el sentit cristià* ja no és pertinent afectaria la seva substància, fent de Crist una opció, amagant el llum sota una mesura i introduint la «fira espiritual» a l'Església. Més dràsticament: cal deixar de lamentar-nos per allò que ja no som i així podrem parlar més lliurement de la nostra vocació, ¡donar testimoni de l'Evangeli!

Ralph Kunz. Professor de teologia pràctica a la Universitat de Zurich. Part de la conferència “el futur de l’Església reformada a Suïssa” (octubre 2025). Positions luthériennes, 74 (1), p. 25-27

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Ens dol profundament fer-vos saber que a principis de setmana l’Anna, germana de l'Elies, ha marxat a la casa del Pare. No oblidarem mai el seu testimoni de fe i el seu servei incansable a l'església del Redemptor de Sabadell, on durant tants anys ha lloat Déu a través de la música, sempre al piano. Que el Senyor l'aculli en la seva pau i que la seva música continuï ressonant en els nostres cors.

No volem oblidar els malalts ni tots aquells que avui no poden ser entre nosaltres. Els portem al cor i a la pregària, i els fem arribar una abraçada afectuosa, amb l’esperança i la fraternitat que ens uneixen com a comunitat cristiana.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Amb les pluges d'aquests últims dies i una mica de fred, sobretot per els que viuen al carrer, hem ajudat amb la compra especialment de mitjons d'home. Igual que la roba interior han de ser nous i el Wolfgang aconsegueix bons preus. Recordeu si feu tria a casa de roba d'hivern que ells ho aprofiten tot. També, si voleu, podeu portar llaunes de sardines o tonyina, llet, productes de neteja o per les dutxes. Sempre necessiten de tot. Gràcies a tots/es

AGENDA

• El 18 d’octubre hi haurà reunió del Consell de l’església.

• Del 20 al 22 d’octubre la nostra pastora estarà a Praga a la reunió de secretariats d’ecumenisme del Consell Europeu d’Esglésies.

• El 25 d’octubre tindrem un culte unit de l’EEC amb l’Església de parla alemanya. Serà a les 11h del matí al nostre tempre i celebrarem junts el dia de la Reforma.

LLUITA CONTRA LA LEPRA

La lepra és una malaltia infecciosa crònica que afecta principalment la pell i els nervis perifèrics. Si no es tracta, pot causar una discapacitat progressiva i permanent. És possible guarir la lepra amb un tractament de diversos fàrmacs combinats, la durada del tractament es entre 6 i 12 mesos. El fet de diagnosticar i tractar la malaltia amb promptitud pot ajudar a prevenir discapacitats. Aquesta malaltia, no afecta solament a persones adultes, sinó també a infants a qui els espera un futur que pot ser poc normal degut a les lesions produïdes per la lepra. La lepra continua activa al món amb prop de 170.000 i 180.000 nous casos detectats cada any segons dades de l'Organització Mundial de la Salut (OMS). Es per això que des de l’església seguim col·laborant per ajudar a combatre aquesta malaltia; tot i que per al malalt el preu de la medicació és de 0€, s’estima que el cost real del paquet de fàrmacs i la seva distribució logística és de prop de 30 € per persona. Durant molt temps la M Teresa Alaman s’ha cuidat de recollir donatius i enviar-los a la seva destinació, però ara es la Marta Huch qui se’n ocupa. Així que si pots i vols contribuir a aquesta causa, pots parlar amb ella. La quantitat, la decideixes tu. GRÀCIES.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte a la tarda a l’adreça web
https://www.youtube.com/@esglesiaprotestantdebarcel3038